

LLEI

7/2004, de 16 de juliol, de mesures fiscals i administratives.

EL PRESIDENT
DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI*Preàmbul*

Juntament amb la Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per a l'any 2004, es presenta aquesta Llei de mesures fiscals i administratives, que s'estructura en dos títols: el primer, dedicat a les mesures fiscals, i el segon, dedicat a les mesures administratives. En conjunt, la Llei conté cinquanta-vuit articles, als quals cal afegir les corresponents disposicions addicionals, transitòries, derogatòria i finals, que la completen.

El títol I, que recull les mesures fiscals, es divideix en quatre capítols. Cal recordar, pel que fa als tributs estatals cedits, que les normes que conté aquesta Llei han estat dictades en exercici de les competències assumides en el marc de l'actual sistema de finançament, establert amb caràcter general per la Llei de l'Estat 21/2001, del 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia, i, concretament, pel que fa a Catalunya, per la Llei de l'Estat 17/2002, de l'1 de juliol, del règim de cessió de tributs de l'Estat a la Generalitat de Catalunya i de fixació de l'abast i les condicions de la cessió.

El capítol I, dedicat als impostos directes, conté dues normes referides a l'impost sobre la renda de les persones físiques i a l'impost sobre el patrimoni, respectivament. Quant a l'impost sobre la renda, s'estableix una nova deducció en el tram autonòmic de la quota per als contribuents que hagin quedat vidus durant l'exercici. Aquesta mesura pretén minorar la càrrega impositiva que recau sobre el col·lectiu de persones vídues en el moment inicial de la nova situació en què es troben per tal com es considera que aquesta requereix una atenció i una protecció especials. En el cas que la persona contribuent vídua tingui descendents a càrrec seu, es considera pertinent disminuir la càrrega tributària que hi recau, per la qual cosa es fixa una deducció superior a la que s'estableix amb caràcter general. D'altra banda, atès que la condició de viduïtat es perllonga en el temps i que les dificultats que aquesta situació comporta poden ésser també perdurables, es disposa l'aplicació de la deducció fiscal amb relació no solament a l'exercici en què la persona contribuent queda vídua, sinó també als dos exercicis immediatament posteriors.

Pel que fa a l'impost sobre el patrimoni, s'introdueix una bonificació respecte als anomenats *patrimonis especialment protegits de contribuents amb disminució*. Aquesta institució ha estat creada per la Llei de l'Estat 41/2003, del 18

de novembre, de protecció patrimonial de les persones amb discapacitat i de modificació del Codi civil, de la Llei d'enjudiciament civil i de la normativa tributària amb aquesta finalitat, i només en poden ésser beneficiaris els afectats per una discapacitat psíquica igual o superior al 33% i els afectats per una discapacitat física o sensorial igual o superior al 65%. El patrimoni especialment protegit, sotmès a un règim especial d'administració, resta directament vinculat a la satisfacció de les necessitats vitals de la persona amb discapacitat. Amb la finalitat de facilitar la constitució d'aquests patrimonis, s'estableix una bonificació del 99% de la quota que proporcionalment correspongui als béns o drets que en passin a formar part.

El capítol II fa referència als impostos indirectes. En primer lloc, amb relació a l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, es concreten els tipus de gravamen dels documents notariais, amb les novetats següents: d'una banda, s'implanta un tipus reduït del 0,3% per als documents de constitució, per a petites i mitjanes empreses, de drets reals a favor d'una societat de garantia recíproca. Tot i que el subjecte destinatari d'aquesta mesura, com a contribuent, és la societat de garantia recíproca, també ha de redundar, indirectament, en benefici de la petita i mitjana empresa, que ha de veure reduïts els seus costos en la concertació de les operacions de finançament. D'altra banda, el tipus general aplicable a tots els documents, llevat dels que tinguin atribuït un tipus específic, es fixa en l'1%, seguint així la tendència observable en altres comunitats autònomes de règim comú de finançament.

El capítol II inclou també un article referit a l'impost sobre les vendes minoristes de determinats hidrocarburs, pel qual es fixen els tipus de gravamen autonòmic conformement al que estableixen la llei que regula el sistema vigent de finançament autonòmic i la Llei de l'Estat 24/2001, del 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que creà el dit tribut.

Les normes sobre tributs propis s'han agrupat en el capítol III, el qual es divideix en dues seccions. En la secció primera, dedicada al gravamen de protecció civil, es modifica la Llei 4/1997, del 20 de maig, de protecció civil de Catalunya. D'una banda, s'incrementen els tipus impositius amb efectes a partir de l'1 de gener de 2005, de conformitat amb les regles de vigència establertes per la Llei de l'Estat 58/2003, del 17 de desembre, general tributària; de l'altra, s'actualitza l'escala de quanties màximes que han d'ingressar els contribuents, determinada en funció de la facturació.

La secció segona està dedicada a les taxes que gestiona cadascun dels departaments de la Generalitat. S'ha d'assenyalar aquí la creació de tres taxes, dues de les quals creades pel Departament de Salut: la taxa pels serveis de tramitació i resolució de sol·licituds d'autorització per a l'elaboració i el control de fórmules magistrals i preparats oficials per encàrrec d'una oficina de farmàcia o un servei farmacèutic que no disposi dels mitjans necessaris, i la taxa pels serveis de tramitació i resolució de les sol·licituds d'autorització dels estudis de postautorització observacionals prospectius amb medicaments que es vulguin dur a terme en centres sanitaris de la

xarxa d'utilització pública de Catalunya. La tercera taxa que es crea grava l'atorgament de permisos per a fotografiar o filmar la fauna salvatge des d'un observatori fix de fauna salvatge situat en terrenys d'una reserva nacional de caça. La seva gestió correspon al Departament de Medi Ambient i Habitatge.

Altres taxes –algunes de les quals pertanyents als departaments abans esmentats, i d'altres, als departaments de la Presidència, d'Educació, de Cultura i de Política Territorial i Obres Públiques– són objecte de modificacions diverses, sigui per la necessitat d'adaptació a la normativa substantiva corresponent, sigui per la introducció de supòsits d'exempció. Quant al Departament de la Presidència, cal matisar que les taxes pels drets d'inscripció a les proves per a l'obtenció dels certificats de coneixements de català que convoca la Secretaria de Política Lingüística, pels drets d'inscripció a les proves de traductors i d'intèrprets jurats d'altres llengües al català i per la utilització de la cambra hipobàrica de l'Institut Nacional d'Educació Física de Catalunya (INEFC) no són de nova creació, sinó que els serveis que graven eren prestats fins ara pel Departament de Cultura, però, arran de la darrera reestructuració departamental, han passat a ésser prestats pel Departament de la Presidència, sense que se n'hagi modificat la regulació substantiva ni les quanties, les quals es mantenen en els imports vigents el 2003. Finalment, s'ha de fer esment de l'increment de les quotes de la taxa d'inspecció i control sanitari d'animals i productes d'animals, gestionada pel Departament de Salut, la qual fins ara havia restat exclosa dels increments anuals de les taxes de quantia fixa efectuats en les darreres lleis de pressupostos. Precisament amb relació a aquesta darrera taxa, la disposició final cinquena estableix una entrada en vigor específica que ha de coincidir amb l'inici d'un dels períodes trimestrals d'autoliquidació.

El darrer capítol dedicat a les mesures fiscals, el capítol IV, recull altres normes tributàries. Estructurat en dues seccions, en la primera, dins l'àmbit de la gestió tributària, s'estableix l'obligació dels notaris de trametre telemàticament a l'Administració els documents autoritzats que tinguin transcendència tributària. La secció segona regula els pagaments derivats de la gestió tributària i estableix que, mitjançant el sistema de minoració d'ingressos, s'efectuï el pagament, d'una banda, dels honoraris dels liquidadors de districte hipotecari, meritats com a conseqüència de llur intervenció en la gestió, la liquidació i la recaptació dels tributs cedits, i, de l'altra, de la quantitat corresponent a la confecció d'efectes tindrats. També es disposa que els deutes derivats de les indemnitzacions per despeses d'aval i els interessos que en derivin es facin efectius per la via de la minoració del compte d'ingressos.

El títol II inclou les mesures administratives i es divideix en cinc capítols. El primer capítol, referit a les finances, la contractació i el patrimoni, conté una sèrie de modificacions de diversos preceptes de la norma reguladora de les finances públiques de Catalunya, el Decret legislatiu 3/2002, del 24 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, per tal d'incorporar al dit text refós determinades previsions normatives que, de manera reiterada, s'han anat incloent

SECCIÓ ONZENA

Turisme de Catalunya

Article 48

Modificació de la Llei 13/2002

1. Es modifica l'apartat 1 de la disposició addicional tercera de la Llei 13/2002, del 21 de juny, de turisme de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“1. Un cop aprovades les disposicions reglamentàries i amb la sol·licitud prèvia dels ajuntaments interessats, el departament competent en matèria de turisme pot iniciar els tràmits per a la declaració de municipis turístics i per a la resta de les declaracions turístiques contingudes en el títol II d'aquesta Llei. En conseqüència, se suspelen les declaracions fetes fins al desenvolupament reglamentari preceptiu.”

2. Es modifica l'apartat 2 de la disposició addicional tercera de la Llei 13/2002, que resta redactat de la manera següent:

“2. En el termini de tres anys a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el departament competent en matèria de turisme ha d'elaborar un mapa turístic de Catalunya, en el qual han de constar els municipis, les comarques i les altres àrees territorials de caràcter turístic. El mapa s'ha d'incloure dins el Pla de turisme de Catalunya.”

3. Es modifica la disposició addicional quarta de la Llei 13/2002, que resta redactada de la manera següent:

“El Pla de turisme de Catalunya s'ha de redactar en el termini de tres anys a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.”

SECCIÓ DOTZENA

Animals potencialment perillosos

Article 49

Competències municipals sobre animals potencialment perillosos

1. Es modifica l'article 13 de la Llei 10/1999, del 30 de juliol, sobre la tinença de gossos considerats potencialment perillosos, que resta redactat de la manera següent:

“Article 13. Òrgans competents

“La competència per a imposar les sancions establertes per la comissió de les infraccions tipificades per aquesta Llei correspon als òrgans següents:

a) Als alcaldes, per la comissió d'infraccions de caràcter lleu.

b) Al ple de l'ajuntament, per la comissió d'infraccions de caràcter greu i molt greu.”

2. L'exercici de la potestat sancionadora per la comissió de les infraccions tipificades per la Llei de l'Estat 50/1999, del 23 de desembre, sobre el règim jurídic de la tinença d'animals potencialment perillosos, i el Reial decret 287/2002, del 22 de març, que la desenvolupa, correspon als òrgans següents dels ajuntaments:

a) Als alcaldes, per la comissió d'infraccions de caràcter lleu.

b) Al ple de l'ajuntament, per la comissió d'infraccions de caràcter greu i molt greu.

CAPÍTOL V

Altres mesures

SECCIÓ PRIMERA

Programes de subvencions a ens locals

Article 50

Programes de subvencions a ens locals

1. El Departament de Governació i Administracions Públiques ha de redactar un informe anual sobre totes les partides del pressupost de la Generalitat destinades a ens locals, indicant en cada cas la finalitat, els criteris i els procediments d'assignació o de distribució als ens locals destinataris d'aquestes partides i l'òrgan responsable de fer-ne la gestió.

2. Els ens locals poden participar, mitjançant la Comissió de Cooperació Local de Catalunya, en la formulació dels programes de subvencions destinats a llurs inversions finançades amb càrrec als pressupostos de la Generalitat. Les bases reguladores d'aquests programes han d'incorporar l'emissió d'un informe de la Comissió com a tràmit previ a la resolució corresponent. El que estableix aquest apartat no és aplicable als casos de línies d'ajut o programes la normativa reguladora dels quals estableix un òrgan específic de participació dels ens locals com a tràmit previ a la resolució corresponent. En aquests casos, és suficient informar la Comissió de Cooperació Local de les subvencions atorgades.

3. El Govern, sens perjudici del que estableix l'apartat 2, amb l'informe previ de la Comissió de Cooperació Local de Catalunya, ha d'establir la integració en el Pla únic d'obres i serveis de Catalunya dels programes de subvencions que, per la pluralitat dels destinataris, l'objecte i les característiques tècniques, es poden desenvolupar mitjançant aquest instrument de cooperació econòmica. Aquesta integració s'ha de fer sens perjudici que es pugui mantenir, si escau, la gestió administrativa i econòmica en el departament o l'organisme corresponent.

SECCIÓ SEGONA

Universitats públiques catalanes

Article 51

Programació universitària de Catalunya

La Programació universitària de Catalunya és un instrument bàsic d'ordenació del sistema universitari de Catalunya, marcat per la integració de les universitats en el nou espai europeu d'educació superior. En el cas que de la Programació universitària de Catalunya derivin despeses associades a la implantació de nous estudis, s'ha d'autoritzar la corresponent despesa pluriennal per al període d'implantació.

SECCIÓ TERCERA

Transport públic de viatgers

Article 52

Mesures aplicables per l'ús indegut del servei de transport públic de viatgers

1. Les persones usuàries del servei de transport públic de viatgers subjecte a règim tarifari han de disposar, per a accedir a aquests serveis, d'un bitllet o d'un títol de transport adequat de conformitat amb les condicions aplicables en cada moment.

2. Es considera que una persona usuària fa un ús indegut del servei quan es troba en algun dels supòsits següents:

a) Viatja sense bitllet o amb un títol de transport no validat.

b) Viatja amb un títol de transport que no és vàlid per a les característiques del trajecte o de la persona usuària.

c) Viatja amb un títol de transport integrat

validat a l'inici del desplaçament però no validat en el transbordament.

d) Viatja utilitzant un bitllet o un títol de transport manipulat o falsificat.

3. En el cas que hom viatgi sense bitllet o amb un títol de transport no validat, s'han d'adoptar les mesures següents:

a) El personal de l'empresa operadora ha de requerir a la persona usuària l'abonament de la percepció mínima corresponent, amb una bonificació del 50% respecte a aquesta en el cas de pagament immediat.

b) En el cas que la persona usuària no efectui el pagament immediat de la percepció mínima, el personal de l'empresa operadora ha de sol·licitar-li que s'identifiqui per tal de gestionar el cobrament. En el cas que no s'efectuï el pagament durant els trenta dies posteriors a la intervenció, l'Administració titular del servei ha de tramitar el procediment sancionador corresponent.

c) Si la persona usuària es nega a identificar-se, el personal de l'empresa operadora ha de sol·licitar l'auxili del personal de seguretat o dels agents de l'ordre públic perquè la identifiquin, sens perjudici de la facultat de requerir a la persona usuària que abandoni el mitjà de transport o les instal·lacions.

4. En el cas que hom viatgi amb un títol de transport no vàlid per a les característiques del trajecte o de la persona usuària, s'han d'adoptar les mesures establertes per l'apartat 3. Així mateix, en el cas que, amb la identificació prèvia de la persona usuària, es comprovi que es tracta d'un títol de transport que no és vàlid per a les seves característiques, o quan aquesta es negui a identificar-se i per tant no s'hagi pogut comprovar aquest aspecte, el personal d'intervenció ha de retenir el títol i dipositar-lo en el lloc que es determini per tal que el seu titular, amb l'acreditació prèvia, pugui retirar-lo.

5. En el cas que hom viatgi amb un títol de transport integrat validat a l'inici del desplaçament però no validat en el transbordament, el personal de l'empresa operadora ha de requerir a la persona usuària l'abonament d'una percepció equivalent al preu del bitllet senzill d'una zona tarifària.

6. En el cas que es viatgi utilitzant un bitllet o un títol de transport que presenti indicis d'haver estat manipulat o falsificat, el personal de l'empresa operadora ha de retenir el bitllet o el títol de transport i ha de requerir a la persona usuària que s'identifiqui als efectes de cursar la denúncia corresponent. Posteriorment, s'ha d'indicar a la persona usuària que abandoni el vehicle o les instal·lacions del servei. Si la persona usuària es nega a identificar-se, el personal de l'empresa operadora ha de sol·licitar l'auxili del personal de seguretat o dels agents de l'ordre públic perquè la identifiquin, sens perjudici de la facultat de requerir a la persona usuària que abandoni el mitjà de transport o les instal·lacions.

Article 53

Règim sancionador

1. És una infracció lleu utilitzar de manera indeguda el servei de transport públic de viatgers subjecte a règim tarifari en els termes establerts per l'article 52.2.

2. La infracció a què es refereix aquest article és sancionada amb una multa de fins a 600 euros.